

§ 7:

Sifferhed for tilveiebringelsen af de Omkostninger, der ikke paahvile Tjendeeieren, for Varmefundretningens forsværlige Behandling og vedvarende Afhemsyssel i den foreattevne Del af Aaret måtte stilles paa den Maade, som Kirkesynet finder tilstrækkelig betryggende for Tjendeeieren, hvormod denne da ikke kan modsette sig Kirken's Opvarming ved Gudstjeneste og kirkelige Hændlinger ogsaa udenfor de ordinære Helligdage.

§ 8:

Ethvert af Kirkesynet i Henhold til nærværende Lov afgivet Skøn er underfastet de almindelige Negler i Kirkesynsloven af 19de Februar 1861.

§ 9:

Denne Lov gælder ikke for København.

Denne Lov gælder ikke for København.

Underændringsforslag til foranstaende Endringsforslag:

Af L. C. Larsen og H. C. D. Müller (som i ethvert Fald indstille Lovforslaget til Forstættelse):

Til § 1.

1) Efter Ordene „hvori Omstændighederne kræve det“ indskyltes: „og under Tagtagelse af nedenstaaende nærmere Forstifter.“

2) „Tjendeeieren“ forandres til: „Kirkeeieren“ (og saaledes overalt).

Til § 2.

3) Linje 7 og 8. „Summen af de 2 sidste Aars Kirkefundtægter stæregnede Skatter og Afgifter, have udgjort“ forandres til: „Gennemsnitssummen af de 10 sidste Aars Indtægter, der ikke hidrøre fra Menighedens twungne Bidrag, efter Brædrag af de Kirkeeieren som saadan paahvilende Udgifter til Skatter, Afgifter, Vedligeholdelse m. m. dertil dog ikke henregnet Renter af Kjøbesummen eller Renter af Kirken uvedkommende Gjeld.“ Kirkeeieren regnet Renter af Kjøbesummen eller Renter af Kirken uvedkommende Gjeld.

4) Til Slutningen føjes: „såler dette ikke, paahviler det Menigheden at udrede dette. Naar et saadant Paalæg er givet Menigheden, har Byraadet eller Sogneraadet at tilberette hysse Midlerne paa samme Maade som andre kommunale Udgifter tilveiebringes, dog saaledes, at naar der i een Kommune er flere Kirkegaarde, signes Udgifterne kun paa den eller de Menigheder, for hvilke Kirkegaarden er bestemt.“

Til § 3.

5) Til Slutningen føjes: „om end Egt og Arbeide til Kirken i Ørigt er aflest;